

[Henry L. W. Jensen.]

seende — skabes der en diskrimination, en forskelsbehandling, med hensyn til told over for tredjelandsmarkederne ude omkring i verden. Vi fastlægger altså disse toldsats'er som et værn mod den øvrige import, der kommer fra hele den verden, hvor vi også skal sælge vore landbrugsprodukter. For selve de syv landes vedkommende mente handelsministeren og de øvrige herrer nationaløkonomer fra ministeriet ikke, at tilpasningen inden for de syv ville vanskeliggøre vor konkurrenceevne, selv om vi måtte tilpasse os de syvs betingelser. Jeg er bange for, at arbejdsforholdene og arbejdsbetingelserne inden for de syv lande vil udvikle sig på en sådan måde, at vi må tilpasse de syv landes økonomiske forhold efter de seks lande, som er rigere og har et meget, meget større område end de syv.

Jeg vil konkludere i, at det må ende med, at vi på den måde kommer i en slags handelskrig — det, man stadig ikke vil erkende.

Når den højtærede udenrigsminister erkender, at man selvfølgelig mellem de syv og de seks kan opnå et vist forhold mellem toldsats'er, idet vi har de bilaterale aftaler og de seks får toldnedsættelser, for så vidt de giver os toldnedsættelser, altså gensidighedsprincippet, vil jeg gerne spørge: gælder der ikke også for andre lande et mestbegunstigelsesprincip, således at andre lande kan stille krav om samme toldsats'er? Det kan de selvfølgelig ikke, hvis GATT anerkender de syvs frihandelsområde, men har vi garanti for, at GATT anerkender de syvs frihandelsområde over for den øvrige verden? Selv om de skulle gøre det, kan vi på et givet tidspunkt risikere at komme tilbage til disse forhandlinger om toldsats'er, fordi man inden for GATT ved lejlighed vil kunne sige, at det kan ikke nytte noget, at vi laver disse handelsaftaler med toldsats'er, der er i strid med andre aftaler om toldsats'er. Man må ind på en helt anden, videre og bredere basis.

Jeg skal ikke trække diskussionen meget længere ud. Jeg skal blot fastslå, at der foreløbig er tale om en afvikling af restriktionerne, og da er det at foretrække, at man hurtigst muligt får afviklet de restriktioner, som er i strid med internationale aftaler, og som forlængst kunne og skulle have været afviklet. Vi får nu højere toldsats'er

som kompensation for afvikling af disse restriktioner. Alle disse forhold skal vi behandle i udvalget, og det er vi parat til, fordi vi mener, at afviklingen af restriktionerne er et så stort gode, at vi roligt kan gå til en forhandling om selve toldsats'erne, der i sig selv skal aftrappes over en vis årrække, og man altså på forhånd har udsigt til, at man kan få dem aftrappet på en sådan måde, at vi får toldfrihed.

Der er i toldlovsforslaget en paragraf, som man næsten kan kalde en reciprocitetsparagraf. Den begynder således:

„For så vidt danske skibe eller udførselsvarer fra Danmark af dansk eller fremmed oprindelse formelt eller faktisk måtte blive ugunstigere behandlet i andet land end andre landes skibe eller udførselsvarer af egen eller fremmed oprindelse...“

Den peger altså på — og den må ses i forbindelse med dumpingparagraffen, som man er ved at indføre — at hvis vi herhjemme bliver dårligt behandlet i udlandet, kan vi lave restriktiv toldpolitik ved at straffe de pågældende lande. Denne restriktive toldpolitik, der går ud på at straffe de lande, der pålægger vore varer for megen told og påfører os andre ubehageligheder med hensyn til restriktioner, kan vi bekæmpe ved en ekstra told, men vi løber den risiko, at andre lande gør det samme over for os, og derfor vil jeg tro, vi alene af den grund for eller senere må optage spørgsmålet om nedbringelse af toldsats'er på en sådan måde, at de i hvert fald i første omgang afvikles over for de seks og i næste omgang over for den øvrige verden, hvis vi ikke straks kan få et toldlovsforslag, hvorved tolden for hele verden afvikles.

Anker Lau: Må jeg indledningsvis sige til den højtærede handelsminister angående det lille dyr — og ingen vil benægte, at det var et lille dyr — at det problem, det repræsenterer, er stort. Den højtærede minister må erkende, at vi ikke kan have en orden, hvorefter en virksomhed i tillid til skriftlig meddelelse fra toldvæsenet importerer varer, og når så varerne kommer hjem, kommer der en anden institution med krav om 80 pct. dollarpræmie. Det er et problem, som af rent praktiske og forretningsmæssige grunde må løses.